

[Enggaard.]

stre ikke kan støtte det socialdemokratiske forslag til folketingsbeslutning. Vi finder, at det i modsætning til det, der angives at være hensigten, vil bevirke usikkerhed i arbejdsmarkedets forhandlinger, hvis man lægger et prislovsforslag på bordet netop nu. Og jeg kunne have lyst til at tilføje, at netop når man foregiver at ønske hensyntagen over for erhvervslivet, vil det være mest hensynsfuldt over for disse erhverv, at prisloven udformes på det tidspunkt, da overenskomsterne er kendt i enkeltheder. Desuden eksisterer der ingen risiko for, at den nuværende prislov skulle løbe ud, før en ny lov er klar og i kraft, det har handelsministeren jo givet udtryk for ved at meddele, at der intet vakuum vil blive mellem den gamle og den nye lov. Der er derfor ingen særlig grund til panik over prislovgivningen. Den vil komme, når tiden er inde.

Niels Helveg Petersen: Jeg tror, der er enighed om, at det prisstop, der hører op 1. marts i år efter at have været i kraft i over 5 måneder, ikke tåler forlængelse for en længere periode. Det er der enighed om mellem regeringspartier og opposition. På det radikale venstres vegne kan jeg sige, at vi ønsker, når prisstoppet hører op, en effektiv ny prislovgivning til afløsning. Man kan efter vor opfattelse ikke lade prisstoppet høre op uden at foretage sig noget, det er der også ganske klart gjort rede for i de notater, vi har modtaget fra regeringen.

Vi mener, at en ny prislovgivning er nødvendig, selv om vi må erkende, at konkurrencen i dag på mange områder er hårdere; end den nogen sinde har været, også selv om presset synes at være taget af efterspørgslen, og dette er der jo stort set enighed om.

Baggrunden for, at socialdemokratiet i denne situation fremsætter et forslag til folketingsbeslutning, er en påstand om, at regeringen ikke vil røbe sine planer. Denne påstand er ganske enkelt ikke rimelig, den er urimelig. Handelsministerens notat prøver man på at bagatellisere, man siger, at det ingenting siger, og det er efter min opfattelse fejlagtigt. I handelsministerens notat er der redegjort for de retningslinjer og principper, som vil blive fulgt. Statsministeren har for nylig mere i detaljer omtalt de retningslinjer og principper, som

vil blive fulgt, og jeg skal ikke gå ind i en detaljeret beskrivelse heraf, men kun slå fast, at på adskillige områder er der tale om nye synspunkter og nydannelser inden for prislovgivningen.

Der har heller ikke fra oppositionens side været fremført nogen kritik af de generelle retningslinjer, som man agter at følge for en ny prislovgivning, og det synes jeg er ganske tilfredsstillende. Når der, på trods af at man ret detaljeret kan give oplysning om de principper og retningslinjer, der vil blive fulgt, alligevel ikke nu kan fremsætte forslag, hænger det meget sammen med det, som statsministeren var inde på i sin slutning, at det forudsætter, at vi kender mere til både omfanget og karakteren af de lønforhandlinger, der er i gang, og deres resultater. Resultaterne må være bedre oplyst end i dag, før vi kan udforme en prislovgivning.

Hr. Haunstrup Clemmensen var i sin tale inde på den tanke, hvad der ville ske, hvis hr. J. O. Krag var statsminister. Tanken er måske lidt fjern, men hvis vi nu rigtig lod fantasien spille og prøvede at forestille os, hvorledes det ville se ud, hvis hr. J. O. Krag var statsminister i Sverige, var ansvarlig regeringschef i Sverige, hvorledes ville det da se ud? Jeg har lyst til at gengive den svenske regerings standpunkt til prislovgivning i forbindelse med lønforhandlinger. På den svenske regerings vegne udtalte finansminister Sträng, således som det er citeret i Nordisk Kontakt nr. 1/71, side 50, at spørgsmålet om det nu rådende prisstops bibeholdelse eller afvikling kan troligen først afgøres, når forudsætningerne for en almen lønøpgørelse er klarlagt. Nøjagtig det samme standpunkt, som den danske regering har indtaget. Man ønsker heller ikke i Sverige at fastlægge principperne for en prislovgivning, før man har fået en klarlæggelse af de vilkår, der bliver resultatet af lønforhandlingerne. Det er et synspunkt, som jeg mener er rigtigt både i Sverige og i Danmark.

Ømann: Dette folketingsår startede med en prislov: Den skulle være startskuddet til en storslået indkomstpolitisk kampagne. Der var både løfter og trusler i planerne, og der var tidsfrister. Løfterne antydede foranstaltninger, som skulle overbevise befolkning-